

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Jiřího Vyvadila v právní věci stěžovatelky **S. S.**, zastoupené Mgr. Romanem Seidlerem, advokátem se sídlem v Plzni, Na Jíkalce 13, za účasti **Ministerstva vnitra**, se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti podané proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 9. 11. 2004, č. j. 62 Az 67/2004 - 17,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 9. 11. 2004, č. j. 62 Az 67/2004 - 17, byla zamítnuta žaloba stěžovatelky proti rozhodnutí Ministerstva vnitra (dále jen „ministerstvo“) ze dne 24. 6. 2004, č. j. OAM-2090/VL-07-19-2004, jímž byla zamítnuta její žádost o udělení azylu jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

V kasační stížnosti podané v zákonné lhůtě stěžovatelka uvedla, že ji podává z důvodu uvedeného v § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Poukázala na to, že již od počátku řízení o udělení azylu uvádí, že důvodem k opuštění země původu byly její obavy z věřitelky, od které si půjčila 1000 USD na operaci matky. Vrátila však jen 400 USD a věřitelka i neznámé osoby, které si pravděpodobně tato najala na vymáhání dluhu, jí vyhrožovaly. Snažila se opatřit si prostředky na vrácení půjčky prací, avšak na Ukrajině žádnou práci nemohla najít, byla v těžké ekonomické situaci, a proto odjela za výdělkem do České republiky. Vydírající osoby nevybíravým způsobem zasahovaly do soukromého života stěžovatelky a obtěžovaly ji i na veřejnosti. V tomto způsobu pronásledování lze spatřovat naplnění významu pojmu pronásledování ve smyslu § 2 odst. 6 zákona o azylu. Je přesvědčena, že ze strany vydírajících osob je pronásledována za uplatňování politických práv a svobod, neboť jí tyto znemožňují shromažďovat se se svými přáteli a rodinou na Ukrajině na veřejnosti. Na podkladě těchto skutečností se domnívá, že by jí mohl svědčit některý z důvodů pro udělení azylu. Krajskému soudu dále vytýkala, že s ohledem na popsanou situaci se nedostatečně vypořádal s otázkou, zda v daném případě byly splněny zákonné podmínky pro udělení humanitárního azylu podle § 14 zákona o azylu.

Z těchto důvodů se domáhala zrušení napadeného rozsudku a přiznání kasační stížnosti odkladného účinku.

Nejvyšší správní soud se kasační stížností musel zabývat nejprve z hlediska její přípustnosti, neboť pouze přípustná kasační stížnost může být soudem meritorně projednána.

Podle § 104 odst. 4 s. ř. s. není kasační stížnost přípustná, opírá-li se jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103, nebo o důvody, které stěžovatel neuplatnil v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáno, ač tak učinit mohl.

Citované ustanovení znemožňuje, aby v kasační stížnosti byly uplatněny jiné důvody než které byly uplatněny v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáváno, ač tak stěžovatel mohl učinit. Přitom je třeba zdůraznit, že nepřípustnost kasačních důvodů neuplatněných v řízení před soudem je třeba vztáhnout k důvodům a skutečnostem uplatněným v žalobě, resp. ve lhůtě uvedené v § 72 odst. 1 s. ř. s.

Porovnáním obsahu žaloby a kasační stížnosti Nejvyšší správní soud zjistil, že důvody v ní obsažené stěžovatelka neuplatnila v řízení před krajským soudem. V kasační stížnosti stěžovatelka popsala svou osobní situaci, kterou hodnotila jako pronásledování ve smyslu § 2 odst. 6 zákona o azylu, a vytýkala krajskému soudu, že se nevypořádal s otázkou, zda v jejím případě byly splněny zákonné podmínky pro udělení azylu podle § 14 zákona o azylu. V žalobě, kterou se stěžovatelka domáhala u krajského soudu přezkoumání správního rozhodnutí, však nic takového neuvedla. Pouze v ní vyjádřila domněnku, že ministerstvo porušilo zákon č. 71/1967 Sb., ve znění pozdějších předpisů, konkrétně § 3 odst. 3 a 4, § 32 odst. 1, § 46, § 47 odst. 1, a § 12 zákona o azylu a pokud se týkalo důkazů, kterými chtěla podpořit svá tvrzení, odkázala na to, co vypověděla při prvním a druhém pohovoru a na ostatní obsah správního spisu.

Nejvyšší správní soud proto z důvodu výše uvedeného kasační stížnost jako nepřipustnou podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. května 2005

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu